

ende af 3 af Rettens Medlemmer, som kommer til endelig at afgøre Spørgsmaalet om Genoptagelse.

Højesteret har derfor, med Bemærkning, at der ogsaa i tvivlsomme Tilfælde af Straffesagers Genoptagelse vil blive voteret af mere end 3 Dommere, henstillet, at Retsplejelovens § 982 ændres paa samme Maade som § 424, og ogsaa dette Forslag kan Justitsministeriet tiltræde.

Til § 69.

(Retsplejelovens § 437).

Forslaget tilsigter at fjerne en Inkurie, der har indsneget sig i Loven, jfr. Retsraadets Skrivelse Nr. 52 i Ugeskrift for Retsvæsen 1920, B, Side 320.

Til §§ 70 og 101.

(Retsplejelovens § 441, 3die Stykke, og § 665, 3die Stykke).

Retsplejelovens Bestemmelser om, at Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære i borgerlige Sager ikke kan indbringes for Højesteret, er formentlig ikke fuldtud tilfredsstillende. Vel har Kære i mangfoldige Tilfælde vist sig at være et praktisk brugbart Middel, men ofte strander Brugbarheden derpaa, at det ikke er muligt at faa Højesterets Afgørelse af vedkommende Kæremaalsspørgsmaal. Specielt gælder dette for Retsskrivernes Afgørelser. Efter Retsplejelovens § 54 afgøres Klager over Retsskriverforretninger ved Kære, og som Følge af Retsplejelovens § 441, 3die Stykke kan et saadant Kæremaal ikke bringes videre end til Landsretten. Men de Afgørelser, der her træffes, kan ofte være af stor Betydning for Parterne, og Indbringelse af Spørgsmaalet for Højesteret burde derfor ikke være udelukket, saa meget mere som man kun derved er sikker paa at opnaa ensartede Afgørelser for Østre, Vestre og Søndre Landsret. Ogsaa i mange andre Tilfælde kan Kærespørgsmaal være af saa stor Betydning, at det formentlig ikke burde være udelukket at meddele Tilladelse til Sagens Indbringelse for Højesteret.

Af disse Grunde har Retsplejeudvalget indstillet, at der søges tilvejebragt Hjemmel for, at Landsrettens Afgørelser i Anledning af Kære i borgerlige Sager skal kunne indbringes for Højesteret, naar der meddeles særlig Tilladelse dertil. Justitsministeriet kan tiltræde denne Indstilling, til Støtte for hvilken der ogsaa kan henvises til, at Retsplejelovens § 973 allerede

for Tiden indeholder en tilsvarende Regel med Hensyn til Straffesager.

Ved Henvisningen til Retsplejelovens § 422 tilsigtes det at fastslaa, at de der foreskrevne Frister af 6 Maaneder og 2 Uger for Tilladelsens Meddelelse og Benyttelse og de der givne Bestemmelser om opsættende Virkning ogsaa skal komme til Anvendelse ved den i Forslaget omhandlede yderligere Kære.

Til § 71.

(Retsplejelovens § 449).

Forslaget, der er anbefalet af Retsplejeudvalget, tilsigter dels at tydeliggøre, at den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer, selv om det paalægges Sagsøgeren at udrede hans Salær, kan kræve dette udbetalt af det offentlige, jfr. Lov Nr. 55 af 24. Maj 1879 § 2, 1ste Stykke, dels at skabe Hjemmel for, at Forsvareren kan kræve Godtgørelse af det offentlige for Udlæg til Vidneførsel o. lign., en Regel, hvortil der i Praksis har vist sig Trang.

Til § 72.

(Retsplejelovens Kapitel 43).

Forslaget stilles for at bringe Kapitlets Overskrift i Overensstemmelse med de ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 §§ 40—42 gennemførte Ændringer i Retsplejelovens §§ 464—66.

Til § 73.

(Retsplejelovens § 459).

(Lovforslag 1923—24 § 29).

Forslaget er motiveret ved, at de i Retsplejelovens § 459, 1ste Stykke, nævnte Erklæringer efter den gældende Ordning i København kun vil kunne udstedes af Overlægen ved Københavns Kommunehospital 6te Afdeling og Stadslægen.

Man har saaledes været afskaaret fra at meddele Overlægen ved Almindeligt Hospital Bemyndigelse til at udstede de i Paragraffen omhandlede Lægeerklæringer, forsaavidt angaar de Personer, der er anbragte paa nævnte Hospital, og da en saadan Ordning i enkelte Tilfælde vil kunne være praktisk, søger man ved den foreslaaede Tilføjelse Hjemmel hertil.

Til § 74.

(Retsplejelovens § 467).

Ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 38 blev Bestemmelsen i Retsplejelovens § 455 om offentlig Gengivelse af Forhandlingerne